

HATÁRTALANUL!

Iskolánk 7.b osztályos diákjaival (pályázaton nyerve), a Határtalanul program keretén belül, szinte díjmentesen töltöttünk 5 napot Erdélyben, Székelyföldön, 2022 június 20 és 24 között.

Már tavasszal tartottunk egy "érzékenyítő órát", ahol tudattuk a tanulókkal, hogy ennek a tanulmányi kirándulásnak az a célja, hogy megismerjék az ott élő magyarság mindennapjait, életterét, az ottani táj szépségét és ezáltal fokozódjon a magyarságtudat érzete bennük.

Megtanultuk énekelni a Székely himnuszt, Wass Albert verseket olvastunk és útifilmet néztünk Románia magyarok lakta területeiről. Természetesen a múlt századi, történelmi események ide vonatkozó részeiről is beszélgettünk.

Június 20-án, a hajnali órákban izgatottan gyülekeztünk az iskola parkolójában. Amikor megérkezett értünk a busz, felraktuk a csomagokat és kényelmesen elhelyezkedtünk. A gyerekek még búcsút vettek szüleiktől és elindultunk a hosszú útra. Nagyvárad volt az első úticél, de megálltunk – természetesen- Király-hágón is. Első helyi idegenvezetőnk Nagyváradon csatlakozott hozzánk, hogy megmutassa a város magyar vonatkozású emlékhelyeit: a magyar állami színházat, városházát, a sétáló utcában magyar írók szoborcsoportjánál fotózkodtunk, a bazilikát is megtekintettük a kanonok sorral, de nem hagytuk ki a Fekete Sas palotát sem. Néhány óra elteltével már folytattuk utunkat Kolozsvárra, hogy itt is megnézzük, miről nevezetes ez a város. Mátyás király szülőháza és a Szent Mihály templom melletti Mátyás szobor megtekintése fért csak bele az első nap programjába, mivel hosszú volt még az út a szállásunkig, a Zárug család vendégházáig, Gyergyószárhegyre. A kanyargós erdei utakon kétszer is szerencsénk volt, mert közelről láthattunk „félelmetes” medvebocokat, ami megadta az alaphangulatát az elkövetkezendő 5 napnak. Vendéglátóink szeretettel és finom vacsorával vártak minket, szobáink pedig minden kényelemmel fel voltak szerelve, így mosolyogva hajtottuk álomra a fejünket késő este.

Másnap már Izabella, az új idegenvezetőnk kalauzolásával a Békás-szoros és a Gyilkos-tó felé vettük az irányt. Megálltunk Pongrác-tetőn, ahol letekintettünk a csodás völgyre és a fenyőfákról friss tobozokat gyűjtöttünk, hogy hazaérve fenyőszörpöt készítsünk majd belőle. Jó volt sétálni a szoros magas sziklafalai között és a tó kiálló fatuskói is csodás látványt nyújtottak, Iza legendás története színesítették napunkat. Visszafelé, a gyergyószentmiklósi örmény katolikus templom gondnoka belülről is megmutatta, mire oly' büszkéek a település lakói.

A következő napot Marosvécsen kezdtük, ahol a Kemény kastély ma is élő leszármazottja, a kastély jelenlegi tulajdonosa nagy örömmel fogadott minket és több órán keresztül mesélt a múltból, az őseiről, a jövőbeni céljairól, miközben szobáról szobára bejártuk vele az egész épületet, majd a hatalmas kertet is. Magyarságunkra vonatkozó megható mondatai sokáig fülünkben maradtak.

A Nyerges-tető számtalan ütközet helyszíne volt, itt is eltöltöttünk néhány percet, megszemlélve a kopjafák sokaságát.

A Szent Anna-tó és a Mohos tőzegláp a következő napra maradt. Fantasztikus hiedelmeket tudtunk meg, melyeket a székelyföldi emberek szájról-szájra adnak évszázadok óta, így ámulattal hallgattuk

HATÁRTALANUL!

mi is idegenvezetőinket. Meglepetésünkre ismét medvébe „botlottunk”, aki félelem nélkül mászkált a lassító járművek között, élelmet remélve tőlük. Szállásunkra visszatérve, jól esett a kulináris élvezet a vacsoraasztalnál. Este még, a szárhegyi fiatalokkal, a helyi futballpályán baráti mérkőzést is játszottak fiaink.

A 3. nap reggelén a Csíki-medencébe utaztunk. Mádéfalván gyertyákat gyújtottunk és megkoszorúztuk azt az emlékművet, ami az 1764-ben történt „mádéfalvi veszedelemben” lemészárolt székely áldozatoknak állít emléket. A székely himnuszot értük is énekeltük.

A Csíksomlyói kegytemplomba betérve hálát adtunk azért, hogy eljöhettünk erre a szent helyre és Szűz Mária lábához mi is odaérintettük használati tárgyainkat, hogy sok-sok csodás dologban legyen részünk még életünk folyamán.

A 4. nap délelőttjén Farkaslakán felkerestük Tamási Áron sírját és Korondon a fazekasmester munkáját csodáltuk, cserépedényekben gyönyörködtünk, vásároltunk. A parajdi sóbányában 2 órát töltöttünk, miközben gyógyító, tiszta levegőt szívtunk.

Az 5. nap fájó szívvel, de élményekkel tele csomagoltunk, hogy itthon mesélhessük szeretteinknek, hogyan élnek a székelyföldi magyarok, Romániában. Szováta fürdőváros. Nem hagyhattuk el az országot úgy, hogy ne mártózzunk meg a vízében. Ez volt utolsó megállónk a nagyon hosszú, hazafelé vezető úton.

Közel 1800 km-t megtéve bebarangoltuk fél Erdélyt, felkerestük szinte az összes ott lévő nevezetességet a helyi idegenvezetőkkel, ettünk jellegzetes székely ételeleket, de ami még ennél is fontosabb volt, hogy megtapasztaltuk mennyire szeretnek ott minket, "anyaországi" magyarokat és - a nehéz körülmények ellenére is- mennyire büszkén vállalják és tartják MAGYARSágukat!

Köszönetünket fejezzük ki azoknak, akik lehetővé tették, hogy - állami költségvetésből- ennyi felejthetetlen élményben volt részünk!

Hálával gondolunk vendéglátóinkra, szállásadóinkra, idegenvezetőinkre, buszsofőreinkre, kísérő tanárookra...és persze a kedves szülőkre, akik elengedték a gyerekeket erre a csodás utazásra. Marosné Wendl Éva osztályfőnök, Héjjasné Albert Andrea, Molnárné Harkai Marianna kísérő tanárok, Lábatlani Arany János Általános Iskola és A.M.I.

HATÁRTALANUL!

HATÁRTALANUL!

HATÁRTALANUL!

HATÁRTALANUL!

HATÁRTALANUL!

HATÁRTALANUL!

HATÁRTALANUL!

HATÁRTALANUL!

HATÁRTALANUL!

HATÁRTALANUL!

